

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Evphrosynvs C. 11. Septembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

S. EVPHROSYNVS C. *xx. Septembri,*

Mala cape sis ex Elysiahortis, quid horret
securus cape. Non illa sunt, à quibus primi
parentis dentes obstupuerunt. Nec Eva mater,
sed EVPHROSYNVS porrigit; ille quidem tertius
filius & inter monachos ad culinæ nidorem dam-
natus; sed cuius labores cælo impendio sapiebat.
Ostendit hoc sacerdoti & ipsi integerrima vita,
quanti eos faciat, quos imprudens nihil facit tel-
lus. Sordebat huic jam diu humana, & naufragabat
mortalia immortalis animus; illas gustare delicias
avebat, quas alieno gusto miscelli perdidimus. Ne-
que negavit D^rvs, sed votis tam piis satisfac-
tus, extasi abruptum in felicissimos hortos trans-
culit. Ibi dum ille gaudiis inundatur, EVPHRO-
SYNVM nostrum videt non jam ignobilis terza co-
lonum. Atque ut ne somnum crederet somniante,
accipit ab eo laudata à nobis poma, quæ vel
odore suavissimo patriam suam loquerentur. In-
tercædere campano ad preces matutinas vocante
sibi redditur Sacerdos, & dum ad templum pro-
perat, involuta pallio poma reperit: mox ubi-
dem omnia ex EVPHROSYNO intelligit, Asceti
manera portentosa & in his virtutem EVPHRO-
SYNI prædicat. Et nobiles quidem illi fructus
fructus alios quotidie miracula proferebant, &
EVPHROSYNVS proditus fugace subduxit. Et quo-
zis, fugit ille? Nempe si sicilli Paradisius patebat
gratis jam queris, Ex Men. Gracis.

Nihil est, benedicte fui, quod possit aut debet
præferti ei, qui est verus Dominus, & verus Ratis-
& Imperator aeternus. Chi enim rectius uitamin-

fias

11. Sept. VITA SANCTORVM. 447
ptembris, frām impendimus, quām illi à quo accipimus? cui
si in hoc seculo militaverimus, tunc ad ipsum tran-
feremebimur. S. Paulin. ep. 39.

S. THEODORA P OENITENS.
11. Septembris.

V Irum an feminam spectasse te, lector autu-
mas? utrumque, si mihi credis. Nam femina,
puto, fuit THEODORA, cūm lapsa est, vir, cūm sur-
textit. Id te vita docebit. Tenebat illa matronas
inter Alexandriæ principem locum. Sed ex hoc le-
na eademque venefica turpiter dejecit, cūm quæ
Sol occidens non spectat scelera impunè perpe-
trari sūrasit, itaque adulterium persuasit: ac si unum
solummodo cælum oculum haberet & mediæ
ciam in nocte Argus non esset. Vedit ipsa THEO-
DORA crimen, cūm primum lux animo' oborta
est, & quod ruborem absconderet, cœnobio se
abdidit, utque viros effugeret, inter viros virum
le venditavit. Et jam lacrymas quibus facinus
piabat, vel Crocodilus probaverat, dum dorso
innoxiam per fluctus tulit; jam silvæ, per quas
iridi monachi intempestâ nocte miserant à feris
devorandam, viuum & ipsæ crediderant; cūm lo-
to pellere dæmon malus aggressus, non quidem
virum negavit THEODORAM, sed tamen infamis
mulerculæ operâ patrem mentitus est. Poterat se
ipsam absolvere THEODORA sexum fatendo, sed
maluit suum sub alieno scelere scelus luere. Itaque
pulsa cum infante septem ipsis annos propter Mo-
tillerii fores jacuit cæli hominumque injuriis ex-
posita. Denique cætera miracula, & morientis
quod cælestes gloria Cœnobiarçæ ostensa, addu-
ciliq[ue] codem temporiis articulo maritus, mors
ipsa